

മധുരമായ കൂട്ടികളേ- ബാബു നിങ്ങൾക്ക് അവിനാശിയായ ജന്മാനന്തനങ്ങൾ ദാന മായി നൽകുന്നു, നിങ്ങൾ പിനീക് മറുള്ളവർക്കും ദാനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കു, ഈ ഭാനത്തിലുടെ സർഗ്ഗതി ഉണ്ടാകും.

ചോദ്യം- ഏതൊരു പുതിയ വഴിയാണ് നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയാത്തത്? ഉത്തരം- പീടിക്കേണ്ട വഴി അമവാ സർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്നതിനുള്ള വഴി ഇപ്പോഴാണ് ബാബു യില്ലെട നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചത്. നിങ്ങൾക്ക് അറിയാം ശാന്തിയാമം നമർഷ് ആത്മാക്ലൈഡ് വീടാണ്, സർഗ്ഗം വേരെയാണ്, ശാന്തിയാമം വേരെയാണ്. ഈ പുതിയ വഴി നിങ്ങൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും അറിയില്ല. നിങ്ങൾ പറയുന്നു ഇപ്പോൾ കുംഭകർണ്ണ നിന്നു അവസാനിപ്പിക്കു, കണ്ണുകൾ തുറക്കു, പാവനമായി മാറു. പാവന മായേ വീടിക്കേണ്ട പോകാൻ പറ്റു.

ശീതം- ഉണ്ടാവു പ്രിയതമകളേ ഉണ്ടാ.....

ഓംശാന്തി. ഭഗവാനുവാചാ. ഈ ബാബു മനസ്സിലാക്കിത്തന്നതാണ് അതായത് മനുഷ്യനേയോ അല്ലക്കിൽ ദേവതകളേയോ ഭഗവാൻ എന്നു വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാൽ ഇവർക്കെല്ലാം സാക്കാര രൂപ മുണ്ട്. ബാക്കി പരമപിതാ പരമാത്മാവിന് ആകാരിയോ സാക്കാരിയോ ആയ ശരീരം ഇല്ല അതിനാലാണ് അവരെ ശ്രിവ പരമാത്മായേ നമ: എന്നു പറയുന്നത്. ജന്മാനസാഗരൻ ആ ദരാളാണ്. ഒരു മനുഷ്യനിലും ജന്മാനം ഉണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല. എന്തിന്റെ ജന്മാനം? രചയിതാവിന്റെയും രചനയുടെ ആദി മദ്യ അന്തു തത്തിന്റെയും അമവാ ആത്മാവിന്റെയും പരമാത്മാവിന്റെയും ജന്മാനം ഈ ആരിലുമില്ല. അതിനാൽ ബാബു പന്ന് ഉണ്ഠാത്തുകയാണ്- അല്ലയോ പ്രിയതമകളേ, അല്ലയോ ഭക്തരേ ഉണ്ടാ. സ്ത്രീയും പുരുഷനും എല്ലാവരും ഭക്തരാണ്. ഭഗവാനെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. എല്ലാം വയുകളും ഒരേയോരു വരരെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ പ്രിയതമകളായ ആത്മാക്ലൈഡ് പ്രിയതമനായ പരമാത്മാവിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നു. എല്ലാവരും സീത മാരാണ് രാമൻ ഒരേയോരു പരമപിതാ പരമാത്മാവാണ്. രാമൻ എന്ന് എന്തുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നത്? രാവണരാജ്യമല്ല. അതിനാൽ അതുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത് രാമരാജ്യം എന്നു പറയുന്നു. ബാബുയാണ് രാമൻ, ബാബുയെയെത്തന്നെയാണ് ഭഗവാൻ, ഇന്ത്യൻ എന്നല്ലാം പറയുന്നത്. യമാർത്ഥ നാമം ശ്രിവൻ എന്നാണ്. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ പറയുകയാണ് ഉണ്ടാ, ഇപ്പോൾ പുതിയ യുഗം വരുകയാണ്. പഴയത് അവസാനിച്ചു. ഈ മഹാഭാരതയുഖത്തിനുശേഷം സത്യയുഗത്തിന്റെ സ്ഥാപനയുണ്ടാക്കണം മാത്രമല്ല ഈ ലക്ഷ്മീ നാരാധാരാണ്ടേ രാജ്യവും ഉണ്ടാകും. പഴയ കലിയുഗം അവസാനിക്കുകയാണ് അതിനാലാണ് ബാബു പറയുന്നത്- കൂട്ടികളേ- കുംഭകർണ്ണ നിന്നു അവസാനിപ്പിക്കു. ഇപ്പോൾ കണ്ണ് തുറക്കു. പുതിയ ലോകം വരുകയാണ്. പുതിയ ലോകത്തെ സർഗ്ഗം, സത്യയുഗം എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഇതാണ് പുതിയ വഴി. പീടിക്കേണ്ട അമവാ സർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്നതിനുള്ള ഈ വഴി ആർക്കും അറിയില്ല. സർഗ്ഗം വേരെയാണ്, ആത്മാക്ലൈഡ് വസിക്കുന്ന ശാന്തിയാമം വേരെയാണ്. ഇപ്പോൾ ബാബു പറയുന്നു ഉണ്ടാവുക സാധ്യമല്ല. പുണ്യാത്മാവ് എന്ന് വിളിക്കില്ല. മനുഷ്യർ തീർച്ചയായും ദാന പുണ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട് പകേശ പവിത്ര ആത്മാവായി ഓരശപോലുമില്ല. ഇവിടെ കലിയുഗത്തിൽ പതിത ആത്മാക്ലൈഡ്, സത്യയു ഗത്തിൽ പാവന ആത്മാക്ലൈഡ്, അതിനാലാണ് പറയുന്നത്- അല്ലയോ ശ്രിവബാബു, പന്ന് ഞങ്ങളെ പാവനമായ ആത്മാവാക്കി മാറു. ഈ പവിത്രതയുടെ കാര്യമാണ്. ഈ സമയത്ത് ബാബു പന്ന് നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾക്ക് അവിനാശിയായ ജന്മാനന്തനങ്ങൾ ദാനം നൽകുന്നു. പറയുന്നു നിങ്ങളും മറുള്ളവർക്ക് ദാനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കു, എക്കിൽ 5 വികാരങ്ങളുടെ ശഹണം ഇല്ലാതാകും. 5 വികാരങ്ങളുടെ ദാനം നല്കിയാൽ ദുഃഖത്തിന്റെ ശഹണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടും. പവിത്രമായി മാറി സുഖാമത്തിലേയ്ക്ക് പോകും. 5 വികാരങ്ങളുടെ ദാനം നല്കിയാൽ നസ്തിക്കും പവിത്രമായി മാറുന്നതിനുള്ള യുക്തി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും പവിത്രമായി മാറുന്നതിനുള്ള യുക്തി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ബോഹമാരാൻ കുമാരിമാർക്ക് പികാരത്തിലേയ്ക്ക് പോകാൻ സാധിക്കില്ല. നിങ്ങൾ ബോഹമാരാൻ ഇല്ല ഒരു ജനമേയുള്ളൂ. ദേവതാവർണ്ണത്തിൽ നിങ്ങൾ 20 ജനങ്ങൾ എടുക്കുന്നുണ്ട്, വൈശ്യ ശുദ്ധവർണ്ണങ്ങളിൽ 63 ജനവും. ബോഹമാ

യർമ്മത്തിലെ ഒരേയൊരു അന്തിമ ജന്മാണിൽ, ഇതിലാണ് പവിത്രമായി മാറേണ്ടത്. ബാബു പരിയുന്നു പവിത്രമായി മാറു. ബാബുയുടെ ഓർമ്മയിലൂടെ അമ്ഭവാ യോഗബലത്തിലൂടെ വികർമ്മങ്ങൾ വിനാശമാകും. ഈ ഒരു ജനം പവിത്രമാകണം. സത്യയുഗത്തിൽ പതിതമായി ആരും ഉണ്ടാകില്ല. ഇപ്പോൾ ഈ അന്തിമ ജന്മത്തിൽ പാവനമായി മാറിയാൽ 21 ജനം പാവനമായി മാറും. പാവനമായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ പതിതമായിരിക്കുന്നു. പതിതമാണ് അതിനാലല്ലെല്ലാം വിളിക്കുന്നത്. പതിതമാക്കി മാറ്റിയത് ആരാണ്? രാവണാന്റെ ആസുരീയ മതം. എനിക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും നിങ്ങൾക്കു കൂട്ടിക്കളെ രാവണ രാജുത്തിൽ നിന്നും, ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഇപ്പോൾ കാമചിതയിൽ ഇരുന്ന് ഭന്ധമായിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് വന്ന അഞ്ചാനചിതയിലേയ്ക്ക് ഇരുതേതണ്ണി വരുന്നു. അഞ്ചാനത്തിന്റെ ജലം ഒഴിക്കേണ്ടിവരുന്നു. എല്ലാവരുടേയും സർഗ്ഗതി ചെയ്യണം. ആരാണോ നല്ലരീതിയിൽ പതിപ്പ് പതിക്കുന്നത് അവർക്കാണ് സർഗ്ഗതിയുണ്ടാകുന്നത്. ബാക്കിയെല്ലാവരും ശാന്തിയാമത്തിലേയ്ക്ക് പോകും. സത്യയുഗത്തിൽ ദേവീദേവതകൾ മാത്രമേ ഉണ്ടാകും, അവർക്കുതന്നെന്നാണ് സർഗ്ഗതി ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബാക്കിയെല്ലാവർക്കും ഗതി അമ്ഭവാ മുക്തിയാണ് ലഭിക്കുന്നത്. 5000 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ആ ദേവീ ദേവമാരുടെ രാജ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ലക്ഷ്മണനാക്കിന് പർഷ്ണത്തിന്റെ കാര്യമില്ല. ഇപ്പോൾ ബാബു പരിയുന്നു മധ്യര മധ്യരാധ കൂട്ടിക്കളേ, അച്ചന്നായ എന്ന ഓർമ്മിക്കു. മനനാവെ എന്ന വാക്ക് വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഭഗവാന്റെ വാക്കുകളാണ്— ഒരു ദേഹാഭി യെയും ഭഗവാൻ എന്നു വിളിക്കാൻ പറ്റില്ല. ആത്മാകൾ ഒരു ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച് അടുത്ത ശരീരം എടുക്കും. ചിലപ്പോൾ സ്വർത്തിയും ചിലപ്പോൾ പുരുഷനുമാകും. ഭഗവാൻ ഏത്തക്കലും ജനന മരണത്തിന്റെ കളിയിലേയ്ക്ക് വരുന്നില്ല. ഇത് ദ്രാമ അനുസരിച്ചുള്ളതാണ്. ഒരു ജന്മത്തിന് അടുത്തതുമായി സാമ്യമുണ്ടാകില്ല. പിന്നീട് നിങ്ങളുടെ ഈ ജനം ആവർത്തിക്കുണ്ടോ ഇതേ ആക്ക്, ഇതേ രൂപം വീണ്ടും എടുക്കും. ഈ ദ്രാമ അനന്തരിയായി ഉണ്ടായതും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതുമാണ്. ഇതിനെ മാറ്റാൻ പറ്റില്ല. ശ്രീകൃഷ്ണന് സത്യയുഗത്തിൽ ഏത് ശരീരമാണോ ഉണ്ടായിരുന്നത് ആത് വീണ്ടും അവിടെ ലഭിക്കും. ആ ആത്മാവ് ഇപ്പോൾ ഇവിടെയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ അറിയാം നമ്മൾ അതുപോലെയായി മാറും. ഈ ലക്ഷ്മീനാരാധാരാവുടെ രൂപം കൂത്രമെന്നുമല്ല. വീണ്ടും അതേപോലെയാവും. ഈ കാര്യങ്ങൾ പുതിയ പർക്ക് ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. നല്ലരീതിയിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും ആർക്കൈക്കിലും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാടുത്താൽ 84 ജനങ്ങളുടെ ചക്രത്തെ അറിയും പിന്നീട് മനസ്സിലാക്കും ഓരോ ജന്മത്തിലും നാമം, രൂപം, ഫീച്ചേഴ്സ് എല്ലാം തീർച്ചയായും വേരെ വേരെയായിരിക്കും. ഇപ്പോൾ ബഹുമാഖാബയുടെ 84-ാം ജന്മത്തിലെ ഫീച്ചേഴ്സ് ഇതാണ് അതിനാൽ നാരാധാരാവും ഫീച്ചേഴ്സ് അടുത്ത് അടുത്ത് ഇങ്ങനെ കാണിക്കുന്നു. ഇല്ലക്കിൽ മനസ്സും മനസ്സിലാക്കില്ല.

നിങ്ങൾ കൂട്ടിക്കൾക്ക് അറിയാം— മമ്മാ-ബാബു തന്നെയാണ് ഈ ലക്ഷ്മീ നാരാധാരായി മാറുന്നത്. ഇവിടെ 5 തത്തങ്ങൾ പവിത്രമല്ല. ഈ ശരീരം മുഴുവൻ പതിതമാണ്. സത്യയുഗത്തിൽ ശരീരവും പവിത്രമായിരിക്കും. കൂപ്പിംഗാന അതിസുന്നരൻ എന്നാണ് പരിയുന്നത്. പ്രകൃതിദത്തമായ സാന്ദര്ഭമായിരിക്കും. ഇവിടെ വിദേശരത്ത് വെള്ളത്തെ മനുഷ്യരുണ്ട് പക്ഷേ അവരെ ദേവത എന്നു വിളിക്കുമോ. ദൈവീക ശുണ്ണങ്ങൾ ഇല്ലാണോ. അതിനാൽ ബാബു ഇരുന്ന് എത്ര നല്ലരീതിയിലാണ് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നത്. ഇതാണ് ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന പതിപ്പ്, ഇതിലൂടെ നിങ്ങളുടെ എത്ര വലിയ സന്ധാര്യമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. അളവില്ലാത്തതെ വജ്ഞങ്ങളും, രത്നങ്ങളും ധനവും ഉണ്ടാകും. അവിടെ വജ്ഞവും രത്നവും കൊണ്ടുള്ള കൊട്ടാം രങ്ങളാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം മുങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എത്ര വലിയ ധന വാന്നായാണ് മാറുന്നത്. അപരം അപാരമായ സന്ധാര്യമാണ് 21 ജനങ്ങളിലേയ്ക്ക്, ഇതിൽ വളരെ അധികം പരിശമം ആവശ്യമാണ്. ദേഹി അഭിമാനിയായി മാറണം, ഞാൻ ആത്മാവാണ്, ഈ പഴയ ശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച് തിരിച്ച് വീട്ടിലേയ്ക്ക് പോകണം. ബാബു ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുപോകാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. നമ്മൾ ആത്മാകൾ ഇപ്പോൾ 84 ജനം പുർത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു, ഇപ്പോൾ വീണ്ടും പാവനമായി മാറണം, ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കണം. ഇല്ലക്കിൽ ഇത് കണക്കെടുപ്പിന്റെ സമയമാണ്. ശ്രീകൃഷ്ണ അനുഭവിച്ച് തിരിച്ച് പോകേണ്ടിവരും. കണക്കുവഴക്കുകൾ എല്ലാവർക്കും ഇല്ലാതെയാക്കണം. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ കാഴി കർവ്വെ ദിൽ പോയി സ്വലിയായതുകൊണ്ട് ആർക്കും മുക്തി ലഭിക്കുന്നില്ല. ആത് ഭക്തിമാർഗ്ഗമാണ്, ഈ ജീവന്ത്യയാണ്. എങ്കിലും മുക്തി നേടണം എന്ന ഭാവനവെയ്ക്കുന്നു അതിനാൽ പാപങ്ങളുടെ കണക്കുവഴക്കുകൾ അവസാനിക്കുന്നു എന്നിൽ വീണ്ടും ആരംഭിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ വിരളംപേരെ കാഴി കർവ്വെ ദിൽ പോയിരിക്കുന്നു. ബാക്കി മുക്തിയും ജീവന്മുക്തിയും ലഭിക്കുകയില്ല. ബാബുയെല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ജീവന്മുക്തി നൽകാൻ സാധിക്കില്ല. ആത്മാകൾ വന്നുകൊണ്ടെഴുതിക്കുന്നു പിന്നെ എങ്ങനെ തിരിച്ച് പോകും? ബാബു തന്നെ വന്ന് സർവ്വരുടേയും സർഗ്ഗതി ചെയ്ത് തിരികെക്കാണ്ടുപോകും. സത്യയുഗത്തിൽ വളരെ കുറച്ച് മനസ്സും ഉണ്ടാകും. ആത്മാവ് അവിനാശിയാണ്, ശരീരം വിനാശിയാ

என். ஸத்யாராமத்திற் அதையுடைய் குடுதலாயிரிக்கூடு. டுப்பெற்றின்றி காருமுளைக்கிலூ. மனஸ்திலாக்கவேண்டுமென்ற ஹபோஸ் சமயம் பூர்த்தியாயிரிக்கூடு, ஹத ஶரீரம் உபேக்ஷித் துறைத்திற் எடுக்கூடு. நினைச் சூடு கூடி கச் ஹத ஶரீரத்திற் நினைப் பேரிடுந ஶீலம் ஹவிடெத்தென் உளைக்களை. நாம் அத்தாக்களை, ஹபோஸ் நமுக்க வீடிலேய்க்க போக்கை பின்னீக் புதிய லோகத்திலேய்க்க வரு, புதிய ஶரீரம் எடுக்கூடு, ஹத அமூலாஸம் செய்ய. நினைக்கக் அரியாம் அத்தாவத் 84 ஜம் எடுக்கூடு. மனுஷர் பின்னீக் 84 லக்ஷம் எடுநை பரிணமத்தை, வாவையையாக்கிற் எள்ளாக் படித்துதையும் கல்லிலூம் முன்னிலூம் உள்ளை பரிணமத்தை. ஹதினெயாள் யர்மத்தின்றி ழானி என்ன பரியுந்த. மனுஷர் ஶுலமாய வூலியிர்ந் நினைப் பீர்த்தும் தூஷ்மாயி மாரி. ஹபோஸ் வாவை நினைக்க ஶுலமாய வூலியுத்துவராக்கி மாருநை. ஶுலமாகுந்த ஓர்மதிலூடெயாள். வாவை பரியுநை ஹபோஸ் புதிய யுஹ வருக்காள், அதின்றி அத்தாலும் ஹத மஹாநாரத்தையுலமாள். ஹத் அதே நிரெஸலுக்காக்க கொள்ளுத்து யுலமாள், ஹதிலூடெயாள் அனேகம் யர்மங்குநெ வினாஶவு, ஏது யர்மத்தின்றி ஸ்தாபனயும் உளைக்கத்த, ஏக்கிற் தீர்ச்சுயாயும் செவாள் உளைக்கிலூ. கூஷ்ணாக் ஏனைகென ஹவிடெ வராள் கசியு? ஜெதாந்தின்றி ஸாகரம் நிரக்கார நாளோ அனேதா கூஷ்ணாளோ? கூஷ்ணாக் ஹத ஜெதாந்தேயிலூ. ஹத ஜெதாந்தென் தென் காளாதாவு. பின்னீக் நினைக்குநெ சிதை கேதிமார்த்துத்திற் உளைக்கூடு. நினைச் சூஜுர் தென் புஜாரியாயி மாருநை, கல குரியுநை. அதையுடைய குரியுநை ஏநெத்தை வேஶியாயி மாருநை. அவிடெ யோஶிக் கூள். அத்ருடெயைக்குநெ ஓர்மதிற் யோஶா வெய்க்கைநை ஏன்னூ. அவிடெ பூஜாரியாயி மாருநை, கூஷ்ண நேயும் யோஶேஶரன்ற் என்ன பரியாருநெ. ஹத ஸமயத்து கூஷ்ணாக்கு அத்தாவத் வாவையுமாயி யோஶா வெய்க்கையாள். கூஷ்ணாக்கு அத்தாவத் ஹத ஸமயம் யோஶேஶராளை, ஸத்யாராமத்திற் யோஶேஶ நீல் என்ன பரியிலூ. அவிடெ ரஜகுமாராளை. அதினால் அவஸாந ஸமயத்து நினைக்குநெ அவஸம ஹனைகெனயுத்தாயிரிக்களை அபோஸ் வாவையை அல்லாதெ முடாரையும் ஓர்மத்துறைத். ஶரீரதெதாடும் பாய லோகதெதாடுமுத்து மமதும் ஹல்லாதாயிட்டுளைக்கூடு. பெஹமதை ஹாஸரன் என் கருதி அது மாயி யோஶா வெய்க்கைநை. ஸயயம் பெஹமஜெதாநியாள். ததுஜெதாநியாள் என் கருதுநை. எனைச் பெஹமத்திற் லயிக்கூடு என்ன கருதுநை. வாவை பரியுநை ஹதெல்லாம் தெர்தாள். ஶரி தொநாள், ஏனை தத்தென்றையாள் ஸத்யம் என் பரியுநெ.

அதினால் வாவை பரியுநை ஓர்மத்துறை யாது வழுதெ பக்கையாயிரிக்களை. ஜெதாந்தெ வழுதெ ஸபாஜமா என். தேஹீ அலிமானியாகுந்திலாள் பறிஶமா. வாவை பரியுநை அத்ருடையை தேஹா ஓர்மு வரத்து, ஹத் ஹுதனைக்குநெ ஓர்மத்தாள், ஹுத புஜாயாள். தொநாளைக்கிற் அஸரீதியாள், நினைக்கக் ஓர்மு கேதெந்த ஏனெயாள். ஹத கல்லுக்காக்கொள்க களதுகொள்ளும் வூலிகொள்க ஏனை ஓர்முக்கூ. வாவை யுதெ நிர்தேஶனைக்குநெ நடக்கு ஏக்கிற் யர்மராஜாக்கு ஶிக்ஷக்கல்லிற் நினைப் பக்ஷபூடு. பாவமாயி மாரியால் ஶிக்ஷக்கு அவஸாநிக்கூ, வழுதெ வலிய லக்ஷ்மாள். பஜயாயி மாருக ஸபாஜமாள், அதிலூம் ஸபாவாநாய பஜ, சுரிதொய பஜ அத்ரு அத்ரெல்லாம் அவு, என்னெல்லாம் மனஸ்திலாக்கித்தருக்காள். அவஸாந நினைக்குநெ வூலியுதெ யோஶா ஸபாவயோடு வீடினோடுமாயிரிக்களை. ஏனைகெனயாளோ அலினேதாக்கலூடெ நாடகத்திலெ பார்க் புர்த்தியாயால் அவருதெ வூலி வீடிலேய்க்க போகுநெ. ஹத் பறியியில்லாத காருமாள். அத்ரு பறியியுத்து ஸபாடுமாள், ஏனால் ஹத் பறியியில்லாத ஸபா துமாள். நல் அலினேதாக்கலூடெ ஸபாடுவும் குடுதலாயிரிக்கூடு. அதினால் வாவை பரியுநை ஶுபாஸம் வழவஹாத்திற் ஹருநைகொள்ளும் வூலியேயாக அவிடெ வெய்க்களை. காமுகீ காமுகமாருநைக்கும் ஷோ. ஹவிடெ எல்லாவரும் பியதமக்குநை ஏரேயைாரு பியதமக்கு அவரெத்தென்றையாள் எல்லாவரும் ஓர்முக்கூநெ. அதைதுக்கரமாய ஸஞ்சாரியஷோ. ஹத ஸமயத்து வானிரிக்கூநெ எல்லாவரேயை டுப்பெற்றின்ற நினைப் முக்கமாக்கி ஸங்கதியிலேய்க்க கொள்ளுபோகாளை. வாவையையாள் ஸத்யம் ஸத்யமாய பியதமக்கு என்ன பரியுநெ. அவர் பரிச்பரம் ஶரீரதெத்தையாள் ஸ்ரேஹிக்கூநெ, விகாரத்தின்றி காருமிலூ. அதினெ தேஹாலிமாநத்திலுத்து யோஶா எனாள் பரியுக. அத்ரு ஹுதனைக்குநெ யோஶமாள். மனுஷர் ஓர்முக்கூக அர்த்தம் 5 ஹுதனைக்க, பிக்குதியை ஓர்முக்கூக. வாவை பரியுநை பிக்குதியை மின் ஏனை ஓர்முக்கூ. பறிஶமமலூ பினை தெவைகீ ஶுள்ளனைக்குநெ வேளை. அதேரோடக்குநெ ப்ரதி காரம் செய்யுக, ஹதும் அவஸுளமாள். ஸத்யாராமத்திற் ஏது யர்மமேயுக்கூக்கு, ப்ரதிகாரத்தின்றி காருமிலூ. அத்ரு அவையை தேவதா யர்மமாள் அத்ரு ஶிவவொபையைக்கல்லாத முடார்க்கூம் ஸபாபிக்கான ஸாயிக்கிலூ. ஸுக்ஷ்மவத்தெவாஸி தேவதை யர்மமாள் பரிச்சு என்ன பரியுநெ. நினைச் ஹத ஸமயத்து பொஹமளையாள் பின்னீக் பறிச்சுத்தைக்குநெ. பின்னீக் வீடிலேய்க்க திரிச்சுபோகும் என்னிக் புதிய லோகத்திற் வான் தெவைகீக ஶுள்ளனைக்க நிறைத் தெருநை மனுஷர் அமவா தேவதைக்குநெ. ஹபோஸ் ஶுடுக்கிற் நினை

ദേവതയാവുകയാണ്. പ്രജാപിതാ ബേഹംവിന്റെ സന്താനമായി മാറിയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെങ്ങിനെ സന്ദർഭത്തിൽ എടുക്കും. പ്രജാപിതാ ബേഹംവും മമ്മയും അവിടെ പിന്നീട് ലക്ഷ്യമീ നാരാധാരായി മാറും. നോക്കു ഇപ്പോൾ നിങ്ങളോട് ജൈന ധർമ്മത്തിലുള്ളവർ പറയാറുണ്ട് ഞങ്ങളുടെ ജൈനധർമ്മം ഏറ്റവും പഴയ താണ്. ഇപ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ മഹാവീരൻ എന്ന ബേഹംവിനെയാണ് പറയുക. ബേഹംവുതെന്നെന്നയാണ്, പകേഷ് ഏതൊ ജൈനമുനി വന്നപ്പോൾ മഹാവീരൻ എന്നുപേരുവെച്ചു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും മഹാവീരമാരല്ലോ. മായയുടെമേൽ വിജയം നേടുകയാണ്. നിങ്ങൾ എല്ലാവരും സമർത്ഥരായി മാറുകയാണ്. സത്യം സത്യമായ മഹാവീരരാത്രും മഹാവീരണികളും നിങ്ങളാണ്. നിങ്ങളുടെ പേര് ശ്രിവശ്രക്തികൾ എന്നാണ്, സിംഹത്തിനുമേൽ സവാരി ചെയ്യുന്നവരാണ് പിന്നെ മഹാരാധികൾ ആനപ്പുറത്ത് സവാരി ചെയ്യുന്നവരാണ്. എന്നിട്ടും ബാബു പറയുന്നു വളരെ ഉയർന്ന ലക്ഷ്യമാണ്. ഒരു ബാബുയെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കണം എങ്കിൽ വികർമ്മം വിനാശമാകും, മല്ലാരു വഴിയുമില്ല. ദേഹബലത്തിലുടെ നിങ്ങൾ വിശ്വത്തിനുമേൽ രാജ്യം രേഖകുന്നു. ആത്മാവ് പറയുന്നു, ഇപ്പോൾ എനിക്ക് വീട്ടിലേയ്ക്ക് പോകണം, ഇത് പഴയ ലോകമാണ്, ഇതാണ് പരിധിയില്ലാത്ത സന്ധ്യാസം. ശുഗമ്യമാവുവഹാരത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടും പവിത്രമായിരിക്കണം ഒപ്പം ചാക്കരെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിലുടെ ചക്രവർത്തി രാജാവായി മാറും. ശരി!

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനുശേഷം തിരിച്ചുകിട്ടിയ മധുരമധുരമായ സന്താനങ്ങൾക്ക് മാത്പിതാവായ ബാപ്പാദയുടെ സ്കേഡേസ്മരണയും നമസ്കാരവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കൂട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണയ്ക്കുള്ള മുഖ്യമായ സാരം -

- 1). ധർമ്മരാജൻ്റെ ശിക്ഷകളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നതിനായി ആരുടേയും ദേഹത്തെ ഓർമ്മിക്കാതിരിക്കു, മൂല കണ്ണുകൾക്കൊണ്ട് എല്ലാം കണ്ണുകൊണ്ടും ഒരു ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കണം, അശരീരിയാവുന്നതിനുള്ള അഭ്യാസം ചെയ്യണം. പാവനമായി മാറണം.
- 2). മുക്തിയുടേയും ജീവമുക്തിയുടേയും വഴി എല്ലാവർക്കും പറഞ്ഞുകൊടുക്കണം. ഇപ്പോൾ നാടകം പുർത്തിയായി, വീട്ടിലേയ്ക്ക് പോകണം- ഈ സ്മൃതിയിലുടെ പരിധിയില്ലാത്ത സന്ധാര്യം ശേഖരിക്കണം.

വരദാനം- ദേഹം, സംബന്ധം പിന്നെ വൈഭവം എന്നിവയുടെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായി ബാബുയ്ക്കുസമാനം കർമ്മാതീതമായി ഭവിയ്ക്കേട്ട!

ആരാഞ്ഞോ നിമിത്തമായി നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ച് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടും ആത്മീയ സ്വരൂപത്തിൽ ഇരിക്കുന്നത്, മോഹത്തിന്റെ കാരണത്താലല്ല അവർ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്, അവർക്ക് അമൈബാ ഇപ്പോൾ വരാൻ നിർദ്ദേശം കിട്ടിയാൽ അവർ ഇപ്പോൾത്തെന വരും. മണി മുഴങ്ങുവോൾ ചിത്തിച്ചുനിന്ന് സമയം കളയരുത്- അപ്പോൾ നഷ്ടഫോമോഹ എന്നു പറയും അതിനാൽ സഭാ തന്റെ പരിശോധന നടത്തു അതായത് ദേഹത്തിന്റെ, സംബന്ധത്തിന്റെ, വൈഭാഗങ്ങളുടെ ബന്ധനം തന്നെ പിടിച്ചുവലിക്കുന്നില്ലല്ലോ. എവിടെ ബന്ധനമുണ്ടോ അവിടെ ആകർഷണമുണ്ടാകും. പകേഷ് ആർ സ്വതന്ത്രമാഞ്ഞോ അവർ ബാബുയ്ക്കുസമാനം കർമ്മാതീത സ്ഥിതിയുടെ സമീപമാണ്.

സ്ന്യാഗൻ- സ്കേഡേത്തിനും സഹയോഗത്തിനും ഒപ്പം ശക്തിരൂപമാകു എങ്കിൽ രാജായാണിയിൽ ആദ്യത്തെ നൃപതി ലഭിക്കും.